

Comencem a estar-ne preocupats

Dll, 30/01/2017 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

Aquests darrers dies hem estat en el punt de mira de mitjans de comunicació, debats parlamentaris, trobades amb el Síndic... Hem pogut observar com revifa un debat que intenta acumular justificacions per desacreditar l'escola concertada. També hem estat testimonis que, en ocasions, aquestes explicacions emmascaren o directament contradiuen la realitat. En farem esment de dos d'aquests moments, esdevinguts a la Sindicatura de Greuges i al Parlament.

A la reunió celebrada el proppassat dia 23 a la seu de la Sindicatura de Greuges, els agents de la comunitat educativa vàrem tenir ocasió d'aportar les nostres reflexions entorn la segregació escolar i el procés d'admissió d'alumnes. En diverses ocasions es va haver de sentir que l'escola concertada era un element que contribueix a sustentar la segregació, perquè no afavoreix la equitat i la distribució equilibrada d'alumnat amb necessitats educatives específiques en no fer efectiva la gratuïtat de l'ensenyament.

Diuen els experts que les concentracions de determinat alumnat en escoles concretes poden vincular-se a la distribució territorial de la població, a les seves condicions econòmiques, a la composició urbanística de pobles i ciutats o a les eleccions que realitzen les pròpies famílies i que es relacionen amb proximitats ètniques, culturals o religioses. Es tracta, en definitiva, d'un conjunt de factors que donen una important complexitat a l'anàlisi i on els reduccionismes, les categoritzacions o les tendenciositats, lluny d'aportar solucions al problema, l'acaben complicant encara més.

S'afirma sense cap trava que l'escola concertada segrega al mantenir un règim de quotes que, en definitiva, impedeix la distribució equilibrada d'alumnes. Ara bé, llevat del que al·legaren les representacions de l'escola concertada i un sindicat, ningú no va incidir en l'arrel del problema: la infradotació de recursos econòmics que pateix el sector de forma crònica, persistent, injusta i feixuga. Cap família hauria de trobar un obstacle econòmic a l'hora d'exercir el seu dret a triar escola. Però mentre l'aportació que l'administració fa per alumne al centres concertats estigui entorn del 50% de la de la pública, se'ns fa difícil trobar una solució.

Dimecres 25, al Parlament es debatia la Proposició de llei de modificació de la LEC per garantir la laïcitat, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Des que no va prosperar la ILP que pretenia liquidar la concertada en un decenni, ha estat incessant la presentació de mocions per modificar la LEC de manera parcial, i sempre en detriment de les garanties que aquesta Llei recull envers el servei d'Educació de Catalunya. Una 'gota malaia'. Les votacions dels grups parlamentaris de JuntsXSí i Partir Popular van impedir que la proposta de llei prosperés. Hem d'agrair el suport que aquestes forces polítiques han mostrat a l'escola concertada, fet palès en diverses ocasions. I compartim algunes afirmacions fetes al Plenari que, al justificar les esmenes a la totalitat, ho fan des del prisma de la coherència i la seguretat jurídica, de respecte al nostre marc de convivència, però també per motius de defensa de la llibertat individual, dels drets fonamentals que gaudim, llibertats i drets que han d'enorgullir qualsevol societat avançada i que és obligat mantenir i defensar enfront propostes lliberticides com les que es van debatre.

Però siguem-ne ben conscients: es fa palès que l'actual model està amenaçat. El discurs que s'ha instal·lat en diferents sectors del país no és gens favorable a la nostra escola, i l'aritmètica parlamentària pot dur a altres composicions futures.

Dèiem fa uns dies que el concert és l'expressió d'un dels drets fonamentals de què disposen els pares i les mares: que els seus fills rebin una educació conforme a les seves conviccions. I l'Escola Cristiana, com a escola concertada, és una fórmula factible de fer efectiu aquest dret, compartint espai en el Servei d'Educació de Catalunya. Però el concert representa més coses. La confiança que els centenars de milers de famílies dipositen en les nostres institucions, la feina que les desenes de milers de treballadors i treballadores executen cada dia als nostres centres i, sobretot, l'educació que reben els centenars de milers d'alumnes que escolaritzem, no es poden diluir en un no res. Seria profundament injust i el nostre país no s'ho mereix.